

Tijdschrift BGB, Verschijnt maandelijks
V.U. Tony Lemmens, BB Diestsevest 40, 3000 Leuven
Mail, P924176

Nieuwsbrief oktober 2026

'God op straat'.¹

Na een korte fietstocht in heerlijk nazomers weer genoot ik van een welverdiende frisse pint op het terras van mijn café. Het was in de late voormiddag. Het terras gelegen aan de voet van de Werchterse kerk Sint Jan Baptist was die dag dun beklant.

Ik genoot van de stilte en van het bier. Toch voor een korte stonde.

Halfweg mijn glas landde een groepje vrouwelijke wielertoeristen naast mijn tafeltje. Bekend volk. Ongewild was ik luistervink voor het komende uur. Het stoorde de dames niet dat ik kon toehoren.

Na wat geklets over hoe zwaar ze de fietstocht wel ervaren hadden, nam hun gesprek een andere wending: de nakende sluiting van de parochiekerk.

"Het is niet de eerste en zal zeker niet de laatste zijn!", opende iemand de debatten. Dat zou wel eens waar kunnen zijn. Vlaanderen telt ongeveer 1800 kerken en 10% is ondertussen - wat in officiële taal heet - 'onttrokken aan de eredienst' en is door de bevoegde bisschop 'teruggebracht tot een profaan en niet-onwaardig gebruik'.

De meeste leden van het groepje bleken gedoopt in de kerk. Daaraan hadden ze vanzelfsprekend geen herinnering meer. Hun eerste communie stond hen nog wel scherp voor de geest. Nagenoeg iedereen kon zich nog tot in het fijnste detail haar vestimentaire uitdossing van die hoogdag terughalen. Sommigen haalden de spanning boven om voor eerste maal de communie te ontvangen. Bij het relaas over hun plechtige communie passeerden de verhalen van de eerste (kalver)liefdes de

¹ De titel verwijst met een knipoog naar de kleine, keurige tentoonstelling in de wondermooie kapel van Onze-Lieve-Vrouw ter Koorts in het KADOC, Vlamingenstraat 39 te Leuven. De tentoonstelling roept een beeld op over hoe religie de publieke ruimte vorm geeft. De expositie loopt nog tot 15 november.

revue. Er werd flink wat gegrinnikt en geginnegapt. Aan het sacrament van het huwelijk wilde een aantal dames liever niet geattendeerd worden. Blijkbaar had de kerkelijke zegen een echtscheiding niet kunnen verhinderen.

"We hebben hier toch veel mooie en warme momenten beleefd, ook al was het elke zaterdag of zondag van te moeten.", bracht iemand in.

"Het had iets."

"Het had veel! Veel meer dan we toen beseften."

De groep verzinkte - voor een lange tijd naar hun normen - in een diep stilzwijgen bij deze opmerking. Een verstomming die ik als droefenis ervaarde. Hun sombere gezichten verraadden treurnis. Misschien zelfs rouw bij het nakend afsluiten van een tijdperk?

"Zeker voor de begrafenis. Kerkelijk begraven worden heeft toch iets: het decor, de gezangen, de plechtige woorden, de wierook, ..."

"Wat gaan ze daarmee doen?"

"Je kan iemand van Werchter toch niet gaan begraven in Rotselaar of Wezemaal. Die verrijst dezelfde dag nog. Die gaat geen drie dagen wachten."

De dames smaakten de grap over de na-ijver tussen de naburige deelgemeenten en bestelden nog een rondje. De discussie verlegde zich naar de mogelijke bestemming van het kerkgebouw.

"Slopen!", opperde met overtuiging de niet-gedoopte.

Deze suggestie kwam haar op hel en verdoemenis te staan in de groep. Ik vroeg me af of zij volgende keer nog zou uitgenodigd worden voor een fietstocht. Er zijn er die voor minder in de 'kerkban' zijn geslagen.

"Dat mag niet en dat doe je niet...", merkte de oudste op. "Deze kerk is een beschermd monument."

"Lastig. Heel lastig om hier iets voor te vinden."

"Met appartementen staat het hier in het dorp ondertussen vol."

"Telt Werchter voldoende verenigingen om die in de kerk een plek te geven?"

"Een hotel?"

De haalbaarheidsstudie schoot alle kanten uit. De kans op een eensgezind voorstel neigde naar mijn gevoel richting nul

De naar mijn indruk oudste van de groep sloot de discussie: "Ja, meisjes, we hebben God op straat gezet..."

Ik wenkte de kelner, rekende af en fietste huiswaarts in de wetenschap en overtuiging dat dit verhaal zich in de komende tijd in Vlaanderen veelvuldig zal herhalen.

Wordt vervolgd.

Programma- en jubilarissendag op dinsdag 24 november 2026

Het is weer zover: onze jaarlijkse programma- en jubilarissendag op het vertrouwde adres Den Egger in Scherpenheuvel.

We starten vanaf 13u30 met de ontvangst en begroeting van de deelnemers en een welkomdrankje. Om 14 uur volgt in de grote zaal de voorstelling van ons jaarprogramma 2027. Daarna volgt onze vermaarde huldiging van verjaardags- en huwelijksjubilarissen: 80-, 90-, en 95-jarigen evenals de huwelijksjubilarissen die 65, 60 en 50 jaar gehuwd zijn.

We sluiten af met een uitgebreide receptie met drankjes en hapjes. Het is een uitgelezen gelegenheid om met collega's een babbeltje te slaan, herinneringen op te halen en nieuwtjes uit te wisselen. Het einde is voorzien omstreeks 17u.

PRAKTISCH

Adres: Den Egger, August Nihoulstraat 74, 3270 Scherpenheuvel.

De deelnameprijs bedraagt 25 euro per persoon.

Inschrijven doet u vóór 8 november 2026 met het inschrijvingsformulier achteraan de nieuwsbrief, te sturen naar Tony Lemmens, Zandhoefstraat 67, 3583 Paal of naar tony.lemmens@telenet.be. Inschrijven via onze website <https://b-g-b.be/activiteiten/> kan ook.

Bij de inschrijving kan u het telefoonnummer vermelden van de persoon die wij in geval van nood (ongeval of ziekte) kunnen contacteren.

De betaling van 25 euro per persoon doet u, ook vóór 8 november 2026, op het rekeningnummer BE91 7390 0930 0176 van BGB met vermelding van uw naam en 'programmadag'.

Zoals vroeger gemeld, organiseren we geen bus meer. Wie moeilijk naar Den Egger geraakt, kan best collega's of vrienden vragen om mee te rijden. Neem eventueel contact op met een bestuurslid. Dan proberen we u te helpen.

Jaarprogramma 2026

Donderdag 22 oktober 2026: Daguitstap naar Circuit Zolder en Velodroom

Dinsdag 24 november 2026: Programma- en jubilarissendag 2026

Donderdag 10 december 2026: '500 jaar beiaard in Leuven' door Luc Rombouts

Daguitstap naar Autocircuit Zolder & Velodroom Limburg op donderdag 22 oktober 2026

Gaat u met ons mee op een boeiende daguitstap naar **Zolder**, waar snelheid, sport en geschiedenis samenkomen?

We reizen comfortabel met de autocar naar het **Circuit Zolder - Terlaemen**. Tijdens een exclusieve rondleiding nemen we een kijkje achter de schermen van dit iconische racecircuit en ontdekken we de rijke geschiedenis van deze unieke locatie. Aansluitend bezoeken we het **Circuit Zolder Museum**, waar tal van historische racewagens, motoren, trofeeën en memorabilia te bewonderen zijn.

Na deze interessante voormiddag genieten we samen van een heerlijke lunch.

In de namiddag brengen we een bezoek aan de **Velodroom Limburg**. Tijdens een begeleide rondleiding maken we kennis met deze ultramoderne wielraccommodatie en ontdekken we hoe de nationale en internationale wielertop hier traint en wedstrijden rijdt.

Praktisch

Vervoer met de autocar, maar u kan met eigen vervoer naar Zolder komen en daar aansluiten bij de groep.

Programma:

- 08u00 Vertrek bij Van Aerschot, Houwaartstraat 389, 3270 Scherpenheuvel
- 08u15 Halte aan het Rond Punt in Rotselaar
- 09u00 Koffietje
- 10u00 Bezoek en rondleiding Circuit Zolder - Terlaemen en Museum
- 12u30 Lunch
- 14u00 Bezoek en rondleiding Velodroom Limburg
- 15u30 Onze gebruikelijke afsluiter en terugreis

Voor deze volledig verzorgde daguitstap is de deelnameprijs 58 € per persoon.

Schrijf u in met het inschrijvingsformulier achteraan deze nieuwsbrief of via onze website. Uw deelname is definitief na ontvangst van de betaling. De betaling geldt als bevestiging van uw inschrijving.

Tot binnenkort voor een gezellige en leerrijke dag vol unieke bezoeken en aangenaam gezelschap!

Jos Pelgroms & Stef Stas

Verslag van de busreis naar Bourgogne van zaterdag 5 tot donderdag 10 september 2026

Verslag van Stef Stas

Mijn Bourgondische avontuur: een reis vol bubbels, geschiedenis en onverwacht pittige mosterd.

Bourgondië heeft niet alleen een prachtige, groene natuur maar ook een lange geschiedenis als koninkrijk en hertogdom. Het is eeuwenlang een machtscentrum van betekenis geweest, waar Vlaanderen een belangrijke rol speelde². Wij genoten er van het prachtige erfgoed, de middeleeuwse kastelen, de uitzonderlijke kunst, de Bourgondische keuken, een heerlijk glaasje champagne en de wereldberoemde wijnen of een kir cocktail. Kortom, we beleefden samen een fantastische reis door een prachtige streek!

Een vroege start

Elke reis begint met een vertrek, maar sommige vertrekken voelen meteen alsof er iets bijzonders gaat gebeuren. Zo was het ook die zaterdagochtend bij Autocars Van Aerschot en op de parking in Herent. Het was nog vroeg toen ik en mijn 20 medereizigers de koffer bij de bus zetten. Er werd gegroet, nog niet gezoend, gelachen en nog snel gecontroleerd of iedereen wel alles bij zich had. Ik deed alsof ik rustig was, want met het afzeggen van onze reisleader Bart Van Thielen kreeg ik enkele extra taken.

² Het was eigenlijk van 'ONS'!

Kort nadat de bus vertrok dommelde ik in. Even later werd ik wakker met de melding: "Alle Galliërs zijn Kelten, maar niet alle Kelten zijn Galliërs."³. Hier begon voor mij niet alleen een reis naar Bourgondië, maar ook een reis door de geschiedenis van Frankrijk. De wijze woorden werden gesproken door de reisleader van OmniaTravel Edward De Maesschalck⁴.

Onze eerste bestemming was Laon. De stad ligt hoog boven het landschap en maakte al van ver indruk. De oude straten, de historische gebouwen en de indrukwekkende kathedraal vormden een eerste kennismaking met Frankrijk: een land waar achter bijna iedere hoek een verhaal ligt te wachten, zeker als ik aandachtig luister naar Edward.

Op weg naar de bubbels

Tussen Reims en Épernay reden we door de Montagne de Reims. Iemand in de bus vroeg: "Waar zijn die bergen?" Niemand antwoordde. Ik keek gewoon naar buiten, het was prachtig. Zover ik kon kijken, zag ik wijngaarden op de glooiende heuvels.

In Hautvillers stopten we bij het standbeeld van Dom Pérignon. Ik dacht: Ik zal eens rustig een foto nemen. Dat plan mislukte onmiddellijk. Blijkbaar hadden alle reisgenoten en andere bezoekers precies hetzelfde idee. Overal verschenen fototoestellen en smartphones. Er werd geposeerd, er werd gewacht tot iedereen uit beeld was. Er werd geroepen: "Nog eentje!" en er werd natuurlijk nog eentje genomen.

Dom Pérignon wordt vaak de uitvinder van de champagne genoemd. Dat is niet helemaal waar, maar hij speelde wel een belangrijke rol bij het maken van deze kwaliteitswijn. Volgens de legende zou hij hebben uitgeroepen: "Kom snel, ik drink de sterren!" toen hij de bruisende wijn proefde. Of hij dat werkelijk heeft gezegd, weet niemand zeker.

In Ay-Champagne bezochten we Pressoria. Daar ontdekte ik hoeveel werk, kennis en geduld er achter een glas champagne schuilgaan. Druivensoorten, bodem, oogst, rijping, tweede gisting in de fles: het is veel werk voordat de bubbels in het glas geraken. En toen kwam het moment waarnaar ik uitkeek: de degustatie. Ik keek naar de fijne belletjes. Het was feestelijk, fris en elegant... en als er dan nog een

³ Het AI-overzicht van Google zegt hierover:

De stelling "alle Galliërs zijn Kelten, maar niet alle Kelten zijn Galliërs" klopt historisch en taalkundig volledig. Wat zijn Kelten?

- De brede groep: De Kelten waren een verzameling van verwante stammen en volkeren.
- Verspreiding: Ze woonden vanaf het eerste millennium voor Christus in grote delen van Europa.
- Gebied: Ze leefden niet alleen in het huidige Frankrijk, maar ook in Ierland, Groot-Brittannië, Spanje, Noord-Italië, Centraal-Europa en delen van Midden-Europa.
- Kenmerk: Ze spraken Keltische talen.

Wat zijn Galliërs?

- De specifieke groep: De Galliërs waren de Kelten die in het gebied Gallië woonden.
- Locatie: Dit gebied lag grofweg in het huidige Frankrijk, België, Luxemburg en een deel van West-Duitsland.

Omdat de Galliërs in Gallië woonden en een Keltische taal spraken, waren het Kelten. Maar talloze andere Keltische stammen woonden buiten Gallië (bijvoorbeeld in Ierland of Brittannië) en waren dus geen Galliërs.

⁴ Edward De Maesschalck is historicus en meer dan dertig jaar programmamaker bij de VRT. Hij verzorgde onder meer diverse programma's met historische onderwerpen. Vanaf 1996 was hij programma-adviseur bij Canvas. Daarnaast publiceerde hij ruim 20 historische boeken, veelal over Bourgondië.

koppeltje in de groep was dat precies die dag 45 jaar geleden hun jawoord aan elkaar gaven (proficiat Bernadette en Edgard!), kon ik alleen maar besluiten dat de eerste degustatie van deze reis meteen een succes was.

De Auberge des Moissons, net zoals de volgende hotels, was top. De maaltijden waren Bourgondisch en dus uitstekend van kwaliteit. Vooral werd gewaardeerd dat we 's middags mochten genieten van een lichte maaltijd en 's avonds rustig in het hotel konden dineren. Daarenboven werd de frisse bediening door o.a. Babette niet alleen erg gewaardeerd door Guido W. maar leek iedereen het wel aangenaam te vinden. In Troyes stonden er zoveel flessen wijn op tafel (één per vier personen) dat we er maar een deel van hebben gebruikt. Ik besepte dat dit geen reis was waarop ik gewicht zou verliezen, integendeel.

Wandelen en proeven in Chablis

De volgende dag trokken we naar Chablis. We wandelden door de wereldberoemde wijngaarden en ik merkte hoe rustig het hier is. Geen grote drukte, geen haast. Alleen heuvels, wijnstokken en het gevoel dat hier alles al eeuwenlang hetzelfde blijft. Tijdens de wandeling leerde ik dat de Chablis-wijn uitsluitend van de Chardonnay-druif wordt gemaakt. Toch is geen enkele wijn helemaal hetzelfde. De bodem, de ligging van de wijngaard en het klimaat zorgen telkens opnieuw voor verschillen. Het fascineerde mij dat onder mijn voeten een bodem lag die miljoenen jaren geleden deel uitmaakte van een heel andere wereld. Fossielen in de grond beïnvloeden uiteindelijk zelfs de smaak van de wijn.

Na de wandeling bezochten we het domein Vocoret, een wijnmakersfamilie sinds 1707. Daar stond het volgende hoogtepunt al klaar. De degustatie van enkele glazen heerlijke Chablis. Ik probeerde mij te gedragen als een echte wijnkenner. Ik keek aandachtig naar de kleur, draaide voorzichtig met het glas en rook alsof ik een bijzonder geheim probeerde te ontdekken. "En?" vroeg iemand... Fris. Mineralig. Elegant... Ik herkende niet noodzakelijk alles wat Marie-Jo, de plaatselijke gids vertelde, maar ik wist één ding met absolute zekerheid: ik lustte het wel!

Het kasteel van Vauban

In de buurt van Avallon bezochten we het Château de Bazoches-du-Morvan. Dit kasteel is verbonden met Vauban, de beroemde militaire ingenieur van koning Lodewijk XIV. Tijdens de rondleiding probeerde ik mij voor te stellen hoe het er in de zeventiende eeuw geweest moet zijn. Wij wandelden rustig rond. Vroeger was dat heel anders. Vauban was een meester in de vestingbouw en speelde een belangrijke rol in de militaire geschiedenis van Frankrijk. Terwijl ik door het kasteel liep, viel mij op dat een plaats die vandaag rustig en mooi is, vroeger diende om plannen te maken voor oorlog en verdediging.

De stilte van Vézelay

Vézelay maakte diepe indruk op mij. Het dorp ligt prachtig op een heuvel en de basiliek Sainte-Madeleine domineert het uitzicht. Terwijl ik naar boven wandelde, dacht ik aan de duizenden pelgrims die hier eeuwen geleden dezelfde weg aflegden. Wanneer ik de basiliek binnenging overviel mij echte stilte. Ik keek naar de hoge ruimte, de oude stenen en het licht dat door de ramen naar binnen viel.

"Indrukwekkend!" fluisterde iemand. Herinneringen uit een vroegere reis naar Le-Puy-en-Velay kwamen terug. Hoe pelgrims die onderweg waren naar Santiago de Compostella hier verzamelden. Even later vertelde Edward, zittend op een bankje op het grote plein voor de kerk, over het overlijden⁵ van zijn echtgenote. Ik luisterde en voelde mee.

Alésia: alsof ik terugliep in de geschiedenis

Daarna reisden we naar Alésia. Ik had natuurlijk op school over Julius Caesar en de Galliërs geleerd, maar pas wanneer ik op de plaats zelf stond, begon het verhaal echt te leven. In 52 voor Christus kwam hier de strijd tussen Julius Caesar en Vercingetorix tot een hoogtepunt. Vercingetorix had zich met zijn troepen in Alésia verschanst. Caesar belegerde de stad. Een groot Gallisch leger kwam eraan om Vercingetorix te bevrijden. Caesar liet enorme verdedigingswerken aanleggen. Niet alleen rond Alésia om de Galliërs binnen te houden, maar ook naar buiten gericht om zichzelf tegen het oprukkende leger te beschermen. Het moet ongelofelijk geweest zijn hoe snel de Romeinen deze klus geklaard hebben. "Ze hadden waarschijnlijk ook geen last van bouwvergunningen," zei iemand. Ik moest erom lachen. Maar het was wel een staaltje van hun kunnen. Uiteindelijk verloor Vercingetorix en gaf hij zich over aan Caesar. Het verhaal van zijn overgave behoort tot de grote symbolen van de Franse geschiedenis.

In het moderne ronde museum kregen we een beeld van de omvang van het beleg. Ik dacht aan de mensen die hier meer dan tweeduizend jaar geleden vochten en hun leven verloren.

Beaune, wijn en Filips de Goede

Beaune voelde voor mij meteen als het hart van Bourgondië. Het Hôtel-Dieu, ook bekend als Hospices de Beaune, maakte bijzonder veel indruk op mij. Het kleurrijke dak is prachtig en ik begreep meteen waarom dit gebouw een van de bekendste symbolen van Bourgondië is. Het hospitaal werd in de vijftiende eeuw gesticht door Nicolas Rolin, kanselier van Filips de Goede, hertog van Bourgondië. Filips de Goede was één van de machtigste vorsten van zijn tijd. Terwijl ik door Beaune wandelde, probeerde ik mij voor te stellen hoe machtig Bourgondië ooit was. Vandaag denken we misschien vooral aan wijn en gastronomie, maar eeuwen geleden was Bourgondië een politieke grootmacht. Aan het hof van Filips de Goede waren kunst, rijkdom en politiek nauw met elkaar verbonden.

Mosterd met karakter

Na al die geschiedenis was het tijd om onze smaakpapillen aan het werk te zetten. Bij Edmond Fallot proefde ik de beroemde Bourgondische mosterd. Ik moet toegeven dat ik vooraf dacht: hoeveel valt er nu eigenlijk over mosterd te

⁵ 'Sterven is een kunst' (auteur Edward De Maesschalck; uitgever Davidsfonds) vertelt het oneindig droevige - maar o zo menselijke en daarom ook intens-mooie - verhaal van de laatste twee levensjaren van Fryda van Damme. Na meer dan tien jaar staakt ze de medische strijd én weerstaat ze aan de lokroep van de verhaaste dood. Ze neemt bewust afscheid. Van haar man en kinderen, van vrienden en kennissen, van het leven met een toekomst. Maar ze viert ook feest, doet dolle uitstapjes, en laat zich vreselijk verwennen.

vertellen? Blijkbaar veel. Tijdens de degustatie ontdekte ik verschillende smaken en sterktes. De eerste proefde goed. De tweede was pittiger, bij de volgende nam ik iets te veel... plotseling voelde ik de pittigheid: mijn ogen werden groter, mijn neus voelde bijzonder "Alles goed?", vroeg iemand, ik knikte maar dat was een leugentje... na korte tijd kon ik gelukkig weer normaal ademen. "Straffe mosterd!" zei ik en dronk een flinke slok water. Uiteindelijk namen we toch een potje mee naar huis: 'Moutarde au miel et au vinaigre balsamique', een iets mildere versie van de mosterd van Dijon.

Cassis: een kleine Bourgondische verleiding

In Cassissium wachtte een andere specialiteit: Cassis. Le Cassissium is een bekend interactief museum en de likeurfabriek van Maison Védrenne in Nuits-Saint-Georges, volledig gewijd aan de zwarte bes (cassis). Tijdens hun Cocktail Experience leer je hoe je de ultieme cocktails maakt met hun beroemde Crème de Cassis. De donkere likeur van zwarte bessen heeft een prachtige diepe kleur. Tijdens de uitleg ontdekte ik hoe de vruchten worden verwerkt en hoe crème de cassis wordt gemaakt. Daarna mocht ik zelf een cocktail maken en proeven.

Dijon: waar de Bourgondische geschiedenis overal aanwezig is

Dijon was voor mij een van de hoogtepunten van de reis. De stad heeft een bijzondere uitstraling. Tijdens de wandeling keek ik voortdurend omhoog en om mij heen. Oude gevels, historische gebouwen en onverwachte binnenplaatsen. We bezochten de kathedraal Saint-Bénigne en leerden meer over haar lange geschiedenis.

Daarna kwam de voormalige abdij van Champmol aan bod, een plaats die nauw verbonden is met de Bourgondische hertogen.

In het Musée des Beaux-Arts werd ik bijzonder getroffen door de praalgraven van de Bourgondische heersers. De pleuranten, kleine beelden van rouwenden rond de graven, maakten diepe indruk. "Je raakt er niet snel op uitgekeken." zei iemand. Daarna ontdekte we de beeldhouwer François Pompon. Zijn beroemde dierenbeelden zijn heel anders dan de middeleeuwse kunstwerken die we eerder hadden gezien. Zijn beroemde ijsbeer is eenvoudig van vorm, maar toch lijkt het of hij gaat wandelen.

Het Musée Rude is gevestigd in de voormalige kerk van Saint-Étienne in Dijon en zoals velen weten trekt een plaats met deze naam mijn bijzondere aandacht. Het museum is gewijd aan de beroemde beeldhouwer François Rude, die in Dijon werd geboren. Ik ontdekte er indrukwekkende beelden en afgietsels van zijn werken. Een van de bekendste stukken is een grote kopie van *La Marseillaise*.

Troyes en het afscheid

Uiteindelijk kwamen we in Troyes. Ik wist dat dit zowat het einde van onze reis betekende en misschien keek ik daarom met nog meer aandacht naar de stad. Troyes heeft prachtige vakwerkhuisen en smalle straatjes... "Heb jij het Kattenstraatje al gefotografeerd?" "En die gevel?" ... Ik maakte foto's. Veel foto's. Waarschijnlijk meer dan ik later nog zal bekijken.

Meer dan een reis

Toen ik, bij het schrijven van dit verslag, terugblikte op deze reis, besepte ik dat ik veel meer had gezien dan mooie steden en monumenten. Ik had verhalen gehoord en samen in een kameraadschappelijke sfeer genoten van een prachtige reis, doorweven van mooie momenten, leerrijke gesprekken, lachen en degusteren, de stiltes in de kerken en kathedralen. Kortom, ik had het gevoel om samen een geweldige reis te hebben gemaakt... maar tegelijk kijk ik al uit naar de volgende BGB-reizen.

Dank aan:

- Gaëlle Bourgault van OmniaTravel voor de samenstelling van deze unieke reis,
- Dieter, de kundige autocarchauffeur,
- Edward De Maesschalck, de reisleader van OmniaTravel,
- Marc Wittemans voor de prachtige foto's op <https://b-g-b.be/fotos/>,
- Alle BGB-medereizigers die er een unieke reis van maakten.

Verslag van Edgard Soetemans

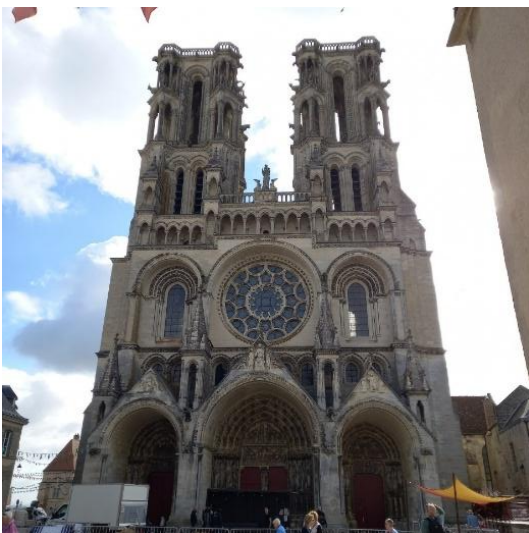
Twee verhalen voor de prijs van één en aangevuld met weetjes van onze gids.

Het eerste verhaal is een chronologisch verloop van onze reis met gebeurtenissen en vermeldingen van plaatsnamen, daarbij proberend geen kopie te zijn van onze reisbrochure.

Het echte reisverhaal wordt wel gekruid met weetjes, veelal van onze gids Edward De Maesschalck.

Dag 1

Op een naar mijn normen ontielig vroeg uur was de wekker afgelopen. Snel wat opgefrist, ontbeten en dan met het juiste humeur en veel goesting richting Herent vertrokken. De bus was stipt op tijd en dus konden we nog wat uitsoezen en de gids kreeg tijd om zich voor te stellen en ons te overtuigen van zijn enorme kennis.

Voor de eerste stopplaats stuurde onze chauffeur Dieter zijn bus zo hoog mogelijk de 'gekroonde berg' op zodat we enkel het laatste stukje moesten beklimmen tot aan het oude stadsdeel van Laon. Daar bezochten we het oude stadsdeel met haar prachtige kerk. Na dit cultureel aperitiefje reden we naar Montagne de Reims. Een korte wandeling bracht ons tot bij het standbeeld van de benedictijner monnik Dom Pérignon, die bij toeval het champagne proces zou ontdekt hebben.

Dat betwijfelde ik ten zeerste als ik naar zijn gezellige volumineus uiterlijk keek: volgens mij was hij doelgericht op zoek naar bijkomende calorieën! De patersbuik van de afbeelding bestaat trouwens uit een champagnefles. Anders had men zijn robuuste figuur beter kunnen accentueren met een Perrierflesje.

Op een drafje ging het van Loan naar het champagnemuseum "Pressoria", waar een jong koppel dat precies op deze dag 45 jaar getrouwd was trakteerde op 2 coupkes champagne. Gelukkig voor het koppel was de prijs van deze traktatie al in het reisbudget begrepen.

De dag eindigde in Matougues, onze eerste overnachtingsplaats.

Vandaag leerden we dat Laon wordt uitgesproken als iets dat ligt tussen Loon en Laan wat enkel mogelijk is voor mensen met een spraakgebrek en dat Romeinen hun nederzetting altijd in het dal hadden en dit in tegenstelling met Galliërs die steeds kozen voor een berg (het kunnen ook Kelten geweest zijn, want we leerden ook dat alle Galliërs Kelten zijn maar alle Kelten zijn geen Galliërs).

Dag 2

In Chablis leidde een plaatselijke gids ons door een wijndomein. We doorliepen het volledige wijnproces en genoten tot slot ook van een proeverij.

Achteraf hoorden we dat de gids nogal geschrokken was van de matige verkoop, terwijl wij eerder geschrokken waren van de prijsklasse. We lieten het niet aan ons hart komen en zetten via een ongerept natuurpark in de Morvan koers naar een kasteel in Bazoches.

De vele stambomen die daar aan de muur hingen moesten ons overtuigen dat hier ooit de vermaarde architect Vauban woonde.

Met deze nieuwe kennis reizen we door naar onze volgende slaapplek in Vézelay.

Vandaag leerde ik dat mijn kennis van de Franse taal toch niet zo goed was, dat er 4 soorten Chablis zijn in oplopende prijsklasse: Petit Chablis, Chablis, Premier cru Chablis en Grand cru Chablis en dat onze gids zijn pijp veel gebruikte als tutter, want na drie trekken was ze meestal uit.

Dag 3

We smeerden onze benen in, want na de 'gekroonde berg' beklommen we 'de eeuwige heuvel'. Klimmen was nodig want de straat liep steil bergop en was verkeersvrij

vanaf ons hotel. De enige manier om de prachtige romaanse basiliek Sainte-Madeleine te bereiken was met de 'leren tram' (à pied voor de lokale inwoners).

Tijdens de afdaling hielden we halverwege halt voor onze lunch zodat we met een volle maag verder konden naar een Romeins slagveld in Alésia. Hier is een modern museum neergepoot, uitermate geschikt als aanvulling voor de humanioralessen geschiedenis. Ik was vooral blij om de legerkampen uit mijn Asterix-strips eens in levende lijve te mogen aanschouwen.

Met onze nieuwe verzamelde Romeinse kennis reden we Dijon binnen waar het Mercure hotel onze vaste standplaats zou zijn voor 3

nachten.

Deze dag ontdekten we dat op 'de eeuwige heuvel' in de voormiddag geen cafeetjes open zijn, maar dat dit geen probleem hoeft te zijn als je zoals onze gids een schetsboek bij hebt: ongelooflijk wat die man op een uurtje uit zijn hoed - pen eigenlijk - toverde. En dat men het in de middeleeuwen niet zo nauw nam met de echtheid van relikwieën: als we alle skeletrelikwieën samentellen dan had iedere heilige minstens een tweelingbroer. Ons avondmaal met gepocheerde eitjes herinnerde er ons aan dat een kip geen neus heeft.

Dag 4

Deze nieuwe dag begon met een verplaatsing naar Beaune. De bekendste bezienswaardigheid hier is het geëmailleerde dak van Hospices de Beaune, al mag ook de binnenkant van dit beroemde hospitaal gezien worden.

Verder bezochten we in Beaune een traditionele mosterdmakerij en om wat smaak- diversiteit te krijgen stopten we op de terugweg in Cassissium om er ondergedompeld te worden in de wereld van de wereldbekende zwarte bessen en in een glas cassis. Een glas dat we trouwens zelf mochten prepareren tot cocktail met behulp van de zwarte bessenstroop, een gegeven "sprints recept", en met assistentie van de gids.

Dat was weeral voldoende voor een welgevulde dag.

We leerden, neen we ondervonden, dat mosterd naast de smaakpapillen ook de oogpupillen kan teisteren, dat in het bourgondische tijdvak bijna alles op gebied van kunst, wetenschap en geld niet Frans maar Vlaams was, dat de chambrettes, die ons deden denken aan onze internentijd, meestal met minstens 2 personen bemand

waren. Wat ons deed concluderen dat er in de 15de eeuw meer zieken waren dan internen in de 20ste eeuw.

Dag 5

Dit was een volledige dag Dijon, te beginnen we met een bezoek aan de abdij van Champmol.

Deze vroegere kartuizerabdij, die nu dienst doet als psychiatrische instelling, is vooral vermaard voor 'de Mozesput'. Mozes staat er samen met 5 andere profeten uit het oude testament afgebeeld op een manier die voor die tijd nieuw was. Tot dan waren beelden volledig uitdrukingsloos. Hier zorgde de beeldhouwer Claus Sluter voor een ongeziene revolutie in de beeldhouwkunst. Hij ging op zoek naar personen met kenmerkende gezichten en deze smoelen van vlees en bloed

bracht hij levendig over op zijn beelden.

Maar in Dijon is nog veel meer te zien en dus maakten we gebruik van een plaatselijke gids om dit 'stedelijk openluchtmuseum' te bewonderen.

Omdat we ook van de binnenkant wel iets wilden zien trokken we na de lunch ook nog naar het splinternieuwe 'Museum van Schone Kunsten'.

Vandaag hebben we heel veel gezien en dus ook veel geleerd zoals:

De put van Mo-zes (je weet wel de zoon van Mo vijf) klinkt contradictorisch omdat de put er uit ziet als een gebouw. Het is wel degelijk een waterput met rondom op de putranden de profeten afgebeeld en daarboven nog een gebouw als afscherming.

In de psychiatrische kliniek werken er meer dan 1000 verzorgers voor 600 patiënten: dat is enorm veel in tijden van besparing, als zieke kun je dus best een beetje gek zijn om verzorging te krijgen.

Beeldhouwen was ondergewaardeerd: voor het schilderen van het retabel werd meer betaald dan voor het sculpteren van het hele werk.

De min (opvoedster) van Karel de Stoute werd voor haar goede zorgen (en waarschijnlijk omdat zijn 2 oudere broers zeer snel overleden) beloond met een mooi huis. Dat deed mij veronderstellen dat men daarom zegt dat een kind een huis kost.

De ketting met schaap die de hertogen droegen verwijst niet naar het 'Lam Gods' maar kwam uit de Griekse mythologie.

In Frankrijk hecht men weinig belang aan de degelijkheid en het aantal van WC's, en dat hebben we ondervonden: eentje per zaak en in slechte staat is ruim voldoende. Misschien heeft dat iets te maken met belasting per WC.

Tot ik het standbeeld van beeldhouwer Claus Sluter in Dijon zag staan, dacht ik dat de brave man Luter heette. Wat mij doet besluiten dat je je kinderen best geen

voornaam eindigend op S geeft als je achternaam begint met S. Bijvoorbeeld iemand die niet als Tas door het leven wil gaan noemt zijn kinderen niet Claus, Klaas of Kees maar gewoon Jan, Jef of Stef.

Op vele schilderijen is de rode nar afgebeeld. Deze diende om ongemakkelijke momenten te breken en sfeer te scheppen. En volgens onze gids mocht dat wat vulgair zijn, er was zelfs een nar gekend voor zijn muzikaal geprot.

Dag 6

Onze laatste dag. Alvorens huiswaarts te keren, hadden we nog een laatste stop in Troyes, de historische hoofdstad van de Champagne.

Een lokale gids leidde ons door de pittoreske middeleeuwse steegjes, tussen vakwerkhuisjes uit de 16de eeuw tot aan de kerk van Sainte-Madeleine.

Na de lunch maakten we nog even tijd voor een groepsfoto voor het plaatselijke stadhuis en daarna begon de tocht richting België. Even over de grens op grondgebied Hoge Venen kregen we nog een lekker avondmaal en dan ging het in één ruk naar ons vertrekpunt, dat ons aankomstpunt was geworden.

We hebben er van genoten, onze reislust is weer voor een tijdje verzadigd.

En we hebben tot op het laatst wat bijgeleerd, zoals:

Op de geldmarkt van Troyes kwam 1 goudstuk overeen met 12 zilverstukken

Als je in Troyes 'attention' hoorde roepen uit een kamervenster, was het het moment om weg te wezen, want snel daarna kwam de inhoud van een pispot op straat terecht.

In de mooie Sainte-Madeleine stond er ook een mooi beeld van de Heilige Martha die volgens de legende een draak heeft getemd. Daarbij bekende de gids dat zijn moeder ook Martha heette en een draak had getemd, nl. zijn vader.

Tot op het einde kon de gids het niet laten om ons met weetjes te bestoken. Zo gaf hij in Wallonië de verklaring voor een aantal steden: Mariembourg komt van Maria van Hongarije, Philippeville van Filips II en Charleroi van Habsburger Karel II.

Om te besluiten vertelde hij ook dat ze vroeger, toen hij nog klein was, na een buitenlandse reis steevast halt hielden aan een frietkot net over de Belgische grens. Er was iemand die ik bij het laatste avondmaal hoorde zeggen dat dit het beste was wat hij gedurende de reis gegeten had. Wat ons kan doen besluiten dat naast geld, kunst en wetenschap ook de betere Bourgondische keuken eigenlijk Belgisch is.

Tot slot nog even de betekenis van het woordje 'prij's' in de titel van dit reisverhaal: het is de prijs die Stef wilde geven voor een verslagje, zijnde de toelating tot wat persoonlijke reclame.

Mijn boek van degelijke kwaliteit met harde kapt en 264 bladzijden lang en uitgegeven ter gelegenheid van mijn pensioen heet *Vaste medewerker op losse schroeven* en vertelt in columnvorm en op licht humoristische wijze het verloop van een 40-jarige loopbaan op Boerenbond.

Maak je geen zorgen dat de inhoud verouderd en voorbijgestreefd is: voor gepensioneerden zoals wij, die graag oude koeien uit de gracht halen is het brandend actueel.

En nu het belangrijkste: voor 20 Euro is het van u! Dat is geen geld, je hebt er alleszins geen fles Chablis voor en die is op één avond verdwenen, wat waarschijnlijk niet opgaat voor dit boek.

EdGrrr

Edgard.soetemans@skynet.be

Proficiat aan onze jubilarissen

90 jaar in oktober 2026:

2 oktober 1936: Armand Hoskens (CERA), Schapenweg 22, 3090 Overijse

80 jaar in oktober 2026:

6 oktober 1946: Lieve Roukaerts (FERM), echtgenote van Luc Cloots,
Walmersumstraat 54, 3380 Bunsbeek

21 oktober 1946: Vera Meulemans (ABB), weduwe van Julien Ronsmans (ABB),
Klein-Heidestraat 49, 3370 Boutersem

26 oktober 1946: Carlos De Smet (SBB-Acerta), echtgenoot van Anne Marie Van
Canegem, Oude Tieltstraat 1/0001, 8755 Ruiselede

70 jaar gehuwd in oktober 2026:

1 oktober 1956: Michel Huveners (CERA) met Maria Nijsen, WZC Ter Putkapelle,
De Beemd 2/10, Bosstraat 13, 3012 Wilsele

60 jaar gehuwd in oktober 2026:

28 oktober 1966: Helena Jacobs (ABB) met Jacques Storms,
Schoolstraat 7, 1910 Berg-Kamphenhout

Onze deelneming aan de familie van onze overleden leden

30 augustus 2026: Hilda Vanlinthout (ABB), weduwe van Valère Gille,
p/a Uitvaartzorg Pues, Geldenaaksebaan 344, 3001 Heverlee

17 juli 2026: Rik Brebels (AVEVE), echtgenoot van Elza Neyens,
p/a Uitvaartzorg Witters, Lentestraat 1, 3670 Oudsbergen

INSCHRIJVINGSFORMULIER

Daguitstap naar Autocircuit Zolder & Velodroom Limburg op donderdag 22 oktober 2026

Tussen 10 september en 11 oktober 2026 opsturen:

- ofwel per post naar Stef Stas, Glabbeeksesteenweg 134, 3391 Meensel-Kiezegem
- ofwel per e-mail naar stasstef@gmail.com

Inschrijven kan ook via de website www.b-g-b.be

Naam en voornaam 1ste deelnemer:

Naam en voornaam 2de deelnemer:

Adres:

E-mailadres:

Telefoon/gsm:

Contactpersoon in geval van urgentie, naam en tel.:

Opstapplaats (kruis aan wat past):

[] Autocars Van Aerschot, Houwaartstraat 389, 3270 Scherpenheuvel om 8u00

[] Rond punt in Rotselaar om 8u15

[] Eigen vervoer: Parking Velodroom, Kerkstraat 151, 3550 Heusden-Zolder om 9 uur

Opmerking:

.

Ik stort 58 € per deelnemer = euro op rekening BE91 7390 0930 0176 van BGB
met vermelding: naam van de deelnemer(s) en 'daguitstap Autocircuit & Velodroom'.

Datum: ... / ... /

Handtekening:

INSCHRIJVINGSFORMULIER
Programma- en jubilarissendag
op dinsdag 24 november 2026

Vóór 8 november 2026 opsturen:

- via de post naar Tony Lemmens, Zandhoefstraat 67, 3583 Paal
- of per e-mail naar tony.lemmens@telenet.be

Inschrijven kan ook via de website www.b-g-b.be

Naam en voornaam 1ste deelnemer:

Naam en voornaam 2de deelnemer:

Adres:

E-mailadres:

Telefoon/gsm:

Contact in geval van nood, naam en tel.:

schrijft/schrijven zich in voor de BGB Programma- en jubilarissendag.

Bijdrage per deelnemer: 25 euro

Ik stort euro op rekening BE91 7390 0930 0176 van BGB met vermelding van de naam van de deelnemer(s) en "Programmadag".

Datum: ... / ... /

Handtekening: